

Red Army

Direcció i guió: Gabe Polsky **País:** Rússia **Durada:** 85 min **Any:** 2014
Gènere: Documental, Guerra Freda **Distribuidora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 13/02/2015
Apta per a tots els públics
Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Documental que narra els destins encreuats de la Unió Soviètica i de l'equip d'hoquei sobre gel conegut com "L'exèrcit roig": una dinastia única en la història de l'esport. L'excapità de l'equip, Slava Fetisov, evoca la seva trajectòria fora del comú: primer adulat com un heroi nacional i després condemnat com a enemic polític. Aquest "Exèrcit vermell" és un dels protagonistes de la història social, cultural i política del seu país: igual que l'URSS, passa per una època de grandesa i després arriba la decadència, i finalment els canvis que porta la Rússia contemporània. **Red Army**, presentat per Werner Herzog i el productor Jerry Weintraub, explica l'extraordinària història de la Guerra Freda sobre el gel i la vida d'un home que es va atrevir a enfrontar-se al sistema soviètic. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Hoquei, política i algunes coses més

Produït per Werner Herzog i realitzat per Gabe Polsky -que fou productor d'un dels últims films de ficció del mateix Herzog, *Teniente corrupto*-, **Red Army** és un **excel·lent documental que retrata dècades crucials en la història de la vida i política de l'antiga Unió Soviètica** amb el pretext d'explicar-nos la història del seu equip nacional d'hoquei sobre gel, un grup imbatible que es deia Red Army com manava la tradició epicocomunista de l'època.

La pel·lícula se centra en un dels jugadors emblemàtics de l'equip, el defensa i capità Slava Fetisov, que va passar d'heroi a malvat quan l'opinió pública se li va llançar al coll per voler jugar en altres lligues, tot i que després va ser restituït per Vladímir Putin com a ministre d'Esports. Fetisov sembla el protagonista de qualsevol dels documentals dirigits per Herzog en les dues últimes dècades, conscient del seu poder escènic, còmplice del director -sense aquesta complicitat, el film no existiria-, disposat a expressar-se tant amb gestos lacònics com amb paraules rotundes.

Darrere del retrat d'aquest personatge i del que va significar l'equip d'hoquei sobre gel tant en l'època de la Guerra Freda com en l'adveniment de la Perestroika, **s'amaga una visió de vegades molt sarcàstica sobre la rivalitat entre potències i el declivi de l'ideari comunista, sobre la relació entre esport i poder i la rendibilitat de l'esport i l'art** com a estratègies subterrànies: Anatoly Tarasov, l'entrenador d'aquell equip legendari, va estudiar els moviments del ballet de Bolshoi per diagramar algunes de les jugades dels seus homes, i va sumar-hi la intel·ligència d'un Karpov alhora que es convertia, com el defineixen a la pel·lícula, en un gran mentor i un dels pares del sistema soviètic.

La pel·lícula no defraudarà ni els amants de l'hoquei, que imagino que no són legió al nostre país, ni els interessats en les pugnes polítiques i els règims en declivi. Va més enllà del seu enunciat -documental sobre un equip esportiu històric- fins a convertir-se en la crònica d'un món, i el sistema ideològic sustentador d'aquest món, que començava a esvaïr-se.

A favor: El seu endimoniat ritme, el muntatge d'entrevistes i imatges d'arxiu, el seu sentit de l'humor.

En contra: Que la gent cregui que és només una pel·lícula sobre hoquei.

Quim Casas – sensacine.com